

[Svend Auken]

bindelse med bygge- og anlægsaktivitet? Grov manipulation, sagde statsministeren. Men næppe var kommunevalgsresultatet gjort op, før regeringen 14 dage efter den famøse TV-udsendelse kom med netop det indgreb, som TV-Avisen havde skitseret, havde refereret, men som regeringen sagde var udtryk for grov manipulation.

Jeg mener ikke, man kan forlange, at regeringen altid skal sige hele sandheden til befolkningen, men bevidst usandfærdig tale over for befolkningen, når man udmærket godt ved, at sådanne oplæg, sådanne indgreb er under forberedelse, svækker tilliden til regeringen i befolkningen, og det svækker desværre også tilliden til det politiske system, til vort folkestyre, i hele befolkningen.

Når befolkningen opfatter den politik, der føres, som skæv, har det mange forklaringer. Det sidste indgreb, vi har været præsenteret for, er et godt eksempel herpå. Man forsøger med noget social genopretning, og hvad er det, det går ud på? Det går ud på, at de mennesker, der har de laveste indkomster i vort samfund: arbejdsløse, efterlønsmodtagere, syge osv., som har haft et fald i deres levestandard på 15-17 pct., siden regeringen kom til, får en regulering med 2 pct. til april næste år. Ja, jeg ved godt, at regeringen oprindeligt sagde, at det først skulle have været til oktober, og takket være det radikale venstre får de deres 2 pct. allerede til 1. april. Det ved jeg godt. Æres den, der æres bør. De fik altså de 2 pct. 6 måneder før, sat i forhold til de 17 pct., de har mistet.

Men samtidig kan efterlønsmodtagerne, de arbejdsløse, de svage grupper, de lavtlønnede i dette land, de offentligt ansatte, som er låst fast af lønrammer, læse, at avanceglidningen fortsætter som aldrig før, at stigningen i de selvstændiges indkomster i dette land fortsætter som aldrig før, at privat ansatte funktionærers indtægter er steget inden for det sidste år med henved 10 pct., jo højere man er på strå, jo højere procent. De ved, at det overenskomstindgreb, der kom, ramte i bunden, det ramte de offentligt ansatte. Det ramte ikke i toppen.

Jeg sagde, at regeringen ikke har brugt det økonomiske opsving fornuftigt. Jeg vil godt gøre opmærksom på to forhold i den forbindelse.

Vi ved, at i 1983 var underskuddet i forhold til udlandet 11 mia kr. Vi ved også, at

regeringen sagde, at som følge af dens politik ville dette underskud i 1984 falde til 8,2 mia kr. Det blev 17 mia kr. Til gengæld, sagde regeringen, vil det i hvert fald til næste år som følge af vores fremsynede politik falde til 13,8 mia kr. Man sagde i oktober sidste år i disse fine, friserede, borgerlige finansredegørelser, at det ville falde til 13,8 mia kr. Vi kan vel godt sige, at man skød lidt forkert. Det bliver snarere 10 mia kr. højere, i hvert fald 8 mia kr. højere. Alle siger i dag et sted mellem 22 og 23 mia kr. Gældsætningen i forhold til udlandet fortsætter som aldrig før.

Ja men, siger regeringen, vi har jo fået en faldende arbejdsløshed. Det har glædet os alle, at det endelig efter 3 års opsving er lykkedes at få arbejdsløsheden ned, ikke meget, men ned under det niveau, hvor den var, da regeringen tiltrådte. Men det bekymrer os, at regeringen med sin økonomiske politik kun kan opnå denne glædelige forbedring af arbejdsløshedssituationen herhjemme i kraft af to forhold, dels et helt uansvarligt underskud i forhold til udlandet, dels i kraft af, at dansk industri og dansk erhvervsliv har en stagnerende produktivitetsudvikling. Havde vi haft en tilfredsstillende produktivitetsudvikling herhjemme, havde vi ingen forbedring haft i vores arbejdsløshedssituation. Det er også baggrunden for, at industriministeren i en, synes jeg, prisværdigt ærlig redegørelse til folkettinget gør opmærksom på, at vort erhvervsliv mister markedsandele, at vi lige holdt skindet på næsen i 1984, men at vi har mistet markedsandele i 1985.

Regeringen bryster sig af, og det er rigtigt, at der er sket et glædeligt fald i inflationen. Vi er i øjeblikket nede på en prisstigningstakt på 4 pct. Men kigger man nærmere på tallene - jeg indrømmer, det er ikke muligt at se det i finansredegørelsen, det er et borgerligt skrift, dér er man ikke gået til problemerne - vil man se, at de indenlandske prisfaktorer stiger mere end dobbelt så hurtigt som det gennemsnitlige prisniveau. Grunden til, at vi har så lave prisstigninger herhjemme, er, at vi i vore importpriser har oplevet en betydelig forbedring. Inden for det sidste år er importpriserne på råvarer, som vi er meget afhængige af, overhovedet ikke steget. Tværtimod, de er faldet med 6 pct. Og sådan ser det ud på andre vigtige områder. Vi ved, at det også gælder inden for olieområdet.